

31977L0249

1977.3.26.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

L 78/17

A TANÁCS IRÁNYELVE

(1977. március 22.)

az ügyvédi szolgáltatásnyújtás szabadsága tényleges gyakorlásának elősegítéséről

(77/249/EGK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 57. és 66. cikkeire,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

mivel a Szerződés szerint az átmeneti időszak vége óta tilos a szolgáltatásnyújtás bárminemű, az állampolgárság vagy a letelepedés feltételei alapján történő korlátozása;

mivel ez az irányelv csak azokra az intézkedésekre vonatkozik, amelyek elősegítik az ügyvédi tevékenység szolgáltatásnyújtás formájában megvalósuló tényleges gyakorlását; mivel részletesebben kidolgozott intézkedések lesznek szükségesek a letelepedés joga tényleges gyakorlásának elősegítésére;

mivel az ügyvédek szolgáltatásnyújtási szabadságának tényleges gyakorlásához a fogadó tagállamoknak ügyvédként el kell ismereniük azokat a személyeket, akik a különböző tagállamokban ugyanezt a hivatást gyakorolják;

mivel ez az irányelv csak a szolgáltatásnyújtásra vonatkozik és nem tartalmaz rendelkezéseket a diplomák kölcsönös elismeréséről, ezért az irányelv hatálya alá tartozó személynek azt a szakmai megnevezést kell használnia, amelyet a tevékenysége helye szerinti tagállamban (a továbbiakban: „a tagállam, amelyből érkezik”) használ,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

(1) Ez az irányelv az alábbiakban megállapított korlátokkal és feltételekkel, a szolgáltatásnyújtás formájában megvalósuló ügyvédi tevékenységekre alkalmazandó.

Az irányelvben foglaltak mellett azonban a tagállamok fenntartják az ügyvédek meghatározott kategóriái számára azt a jogot, hogy olyan hivatalos okiratokat készíthessenek, amelyek elhunyt személyek vagyონának kezelésére jogosítanak, vagy amelyek ingatlanok tulajdonjogának keletkezésére vagy átszállására vonatkoznak.

⁽¹⁾ HL C 103., 1972.10.5., 19. o. és HL C 53., 1976.3.8., 33. o.⁽²⁾ HL C 36., 1970.3.28., 37. o. és HL C 5., 1976.3.4. 17. o.

(2) „Ügyvéd” alatt minden olyan személy értendő, aki szakmai tevékenységét az alábbi megnevezések valamelyike alatt jogosult folytatni:

Belgium: Avocat – Advocaat

Dánia: Advokat

Németország: Rechtsanwalt

Franciaország: Avocat

Írország: Barrister
Solicitor

Olaszország: Avvocato

Luxemburg: Avocat-avoué

Hollandia: Advocaat

Egyesült Királyság: Advocate
Barrister
Solicitor

2. cikk

Mindен tagállam köteles az 1. cikk (1) bekezdésében meghatározott tevékenységek folytatása tekintetében ügyvédként elismerni bármely, a cikk (2) bekezdésében felsorolt személyt.

3. cikk

Az 1. cikkben említett személynek azt a szakmai megnevezést kell használnia, amely abban a tagállamban használatos, amelyből érkezik, az adott állam nyelvén vagy nyelveinek egyikén, megjelölve egyben azt a szakmai szervezetet, amelynek felhatalmazása alapján joga van a tevékenység gyakorlására, vagy azt a bírói szervet, amely előtt az adott állam jogszabályai szerint joga van eljárni.

4. cikk

(1) Azok a tevékenységek, amelyek az ügyfél jogi eljárásban való vagy hatóságok előtti képviselésével kapcsolatosak, a fogadó tagállamban annak szabályai szerint gyakorolhatók, kivéve azokat a szabályokat, amelyek a letelepedés helyére vagy az említett tagállamban a szakmai szervezettel történő bejegyzésre vonatkoznak.

(2) E tevékenységek gyakorlása során az ügyvédnek tiszteletben kell tartania a fogadó tagállam szakmai szabályait, azon tagállam szabályainak sérelme nélkül, amelyből érkezik.

(3) Amennyiben ezeket a tevékenységeket az Egyesült Királyságban folytatják, „a fogadó tagállam szakmai szabályain” a „solicitor”-okra vonatkozó szakmai szabályokat kell érteni, amennyiben e tevékenységeket nem tartották fenn a „barrister”-ek vagy az „advocate”-ek számára. Egyéb esetekben az utóbbiakra vonatkozó szakmai szabályokat kell alkalmazni. Az Írországból érkező „barrister”-ekre azonban az egyesült királyságbeli „barrister”-ekre és „advocate”-ekre vonatkozó szakmai szabályok vonatkoznak.

Amennyiben ezeket a tevékenységeket Írországban folytatják, „a fogadó tagállam szakmai szabályain” – amennyiben az egy ügynek bíróság előtti szóbeli előterjesztésére vonatkozik – a „barrister”-ekre vonatkozó szakmai szabályokat kell alkalmazni. Minden egyéb esetben a „solicitor”-okra vonatkozó szakmai szabályokat kell alkalmazni. Az Egyesült Királyságból érkező „barrister”-ekre és „advocate”-ekre az írországi „barrister”-ekre vonatkozó szakmai szabályok vonatkoznak.

(4) Az (1) bekezdésben említettől eltérő tevékenységet folytató ügyvédre továbbra is annak a tagállamnak a feltételeit és szakmai szabályait kell alkalmazni, amelyből érkezik, de a fogadó tagállam szakmai előírásainak – bármely forrásból is származzanak –, különösen az ügyvédi tevékenység és az adott államban folytatott egyéb tevékenység összeférhetetlenségének, az ügyvédi titoktartásnak, a többi ügyvéddel való kapcsolattartásnak, az ellenérdekű felek ugyanazon ügyvéd által történő képviselete tilalmának és a nyilvánosság elvének sérelme nélkül. Az utóbbi szabályok csak akkor alkalmazhatók, ha azt a fogadó tagállamban állandó jelleggel nem működő ügyvéd is teljesíteni tudja, és csak annyiban, amennyiben betartásuk objektív szempontok alapján indokolt az adott államban, az ügyvédi tevékenység, a szakma tekintélye és a vonatkozó összeférhetetlenségi szabályok betartásának megfelelő biztosítása érdekében.

5. cikk

A bírósági eljárásban való ügyfélképviselettel kapcsolatos tevékenységek ellátása során a tagállam előírhatja az 1. cikk hatálya alá tartozó ügyvédek számára, hogy:

- a fogadó tagállamban a helyi szabályok vagy szokások szerint bemutatásra kerüljenek a bírói testület elnökének, vagy amennyiben az szükséges, az illetékes kamara elnökének bemutassák őket,

- eljárásuk során működjenek együtt egy, a szóban forgó bírói testület előtt eljárásra jogosult olyan ügyvéddel, aki szükség esetén e testület előtt felel, vagy egy, a testület előtt eljárásra jogosult „avoué”-val, illetve „procuratore”-ral.

6. cikk

Azokat az ügyvédeket, akik állami, vagy magánvállalkozás fizetett alkalmazottai, bármely tagállam kizárhatja a vállalkozás jogi eljárásban való képviseletével kapcsolatos tevékenység gyakorlásából, ha az abban az államban állandó jelleggel működő ügyvédek számára az ilyen tevékenység folytatása nem engedélyezett.

7. cikk

(1) A fogadó tagállam illetékes hatósága kérheti a szolgáltatást nyújtó személytől, hogy igazolja ügyvédi minőségét.

(2) A 4. cikkben említett és a fogadó tagállamban hatályban lévő előírások nem teljesítése esetén a tagállam illetékes hatósága – saját szabályai és eljárása szerint – megállapítja a nem teljesítés következményeit, és e célból beszerezhet bármely szükséges szakmai információt a szolgáltatást nyújtó személlyel kapcsolatban. A hatóság minden meghozott döntésről értesíti annak a tagállamnak az illetékes hatóságát, amelyből a személy érkezett. Ezek az információcserék nem befolyásolják a szolgáltatott információk bizalmas jellegét.

8. cikk

(1) A tagállamok ezen irányelvről szóló értesítéstől számított két éven belül hatályba léptetik azokat az intézkedéseket, amelyek annak végrehajtásához szükségesek és erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadtak el.

9. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1977. március 22-én.

A Tanács részéről
az elnök
Judith HART